

Núm. de Protocol: SS-006-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 0 2

PARTS:

Apel.lant: Sr. J.R.P.

Representant: Sra. E.C.C.

Advocat: Sr. A.L.M.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de gener de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-006-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.R.P. va interposar un recurs contra una decisió de la CASS en data de 9 de novembre de 1994 confirmada per una decisió de la Comissió Contenciosa de la CASS. Fonamenta el seu recurs amb les següents al·legacions:

Es va jubilar el desembre de 1984 i va rebre la seva pensió a comptar del mes de gener de 1985. La seva esposa va assolir els 65 anys el dia *** de 1990 i no percebia cap pensió. Demana que la seva pensió sigui doncs augmentada d'un 10% a comptar del mes d'abril de 1990, en aplicació de les disposicions de l'article 42 del Reglament tècnic de la CASS.

La CASS va estimar que no tenia dret a aquest augment ja que la seva esposa havia cotitzat durant 6 mesos (del 8 novembre de 1971 a l'abril de 1972) i tenia doncs dret a una pensió simbòlica que impedia el seu marit de beneficiar-se de l'augment d'un 10%, encara que ella hagués renunciat de fet a la percepció de la seva pensió.

2.- En la seva sentència de 19 de juny de 1995, el Tribunal unipersonal, secció administrativa va considerar que:

- l'article 42 del Reglament Tècnic disposa que el cònjuge no ha de percebre una pensió de vellesa; cal interpretar aquesta expressió com la "percepció efectiva" i no com el "dret a percebre";

- doncs la renúncia de l'esposa a percebre la seva pensió permet al seu marit de beneficiar-se de l'augment del 10% de la seva propera pensió;

- el demandant té dret a l'augment del 10%, però a comptar del 6 d'octubre de 1994, data de la presentació de la seva demanda.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data de 7 de setembre de 1995, el Sr. J.R.P. demana que l'augment del 10% li sigui lliurat a comptar del mes d'abril de 1990 i no a partir del 6 d'octubre de 1994. En efecte, estima que el seu dret a l'augment de la pensió neix al moment on les condicions de fet de l'atribució d'aquest augment van ser complides, és a dir en abril de 1990.

Ha confirmat aquest arguments en el seu escrit de conclusions del 25 d'octubre de 1995.

4.- En la seva contesta de 2 d'octubre de 1995, la CASS estima, principalment que el Sr. J.R.P. no pot obtenir l'augment del 10% més que a comptar de la data de la demanda, o sigui el 6 d'octubre de 1994. La CASS confirma aquests arguments en el seu escrit de conclusions de 6 de novembre de 1995.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Resulta tant del contingut del recurs d'apel·lació com de la contesta de la CASS que l'únic punt al capdavall en litigi és la data d'efecte de l'augment del 10%. En efecte, la CASS no contradiu el dret del Sr. J.R.P. a la percepció de l'augment de la pensió.

Tercer.- Cal fer aplicació dels principis ja esmentats per aquest mateix Tribunal en la seva sentència de 13 de desembre de 1994 (n.93-092). En aquesta sentència, aquest Tribunal va manifestar: "la constitució de la relació jurídica de protecció entre el beneficiari d'una prestació i l'entitat legalment encarregada de fer-la efectiva no és automàtica. No es suficient amb que es compleixin els pressupòsits fàctics per a que neixi la relació sinó que a més és indispensable la realització d'actes i procediments de caràcter administratiu, preliminars a la relació protectora, per tal d'evidenciar la concurrència de les exigències legals. Es tracta, doncs, de presentar la sol·licitud de reconeixement de la prestació que s'ha de considerar més com una càrrega que com una obligació pel beneficiari".

En aplicació d'aquests principis, el Sr. J.R.P. te doncs dret a l'augment de l'import de la seva pensió a comptar de la data de la demanda, és a dir a partir del 6 d'octubre de 1994.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. J.R.P..

Segon: Confirmar la sentència de 29 de juny de 1995 i declarar que el Sr. J.R.P. té dret a obtenir l'increment de la seva pensió de vellesa en un 10% amb efectes a partir del dia 6 d'octubre de 1994.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré